

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Bogaiciuc Vitalie Vasile, născut la 19 februarie 1975, originar și domiciliat în or. Bălți, str. 1 mai, nr. 123.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 28.10.2015-14.03.2016 (prima instanță)

2. 14.04.2016-15.06.2016 (instanța de apel)

3. 08.09.2016-01.11.2016 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 14 martie 2016, *cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Bogaiciuc Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 450 unități convenționale, ceea ce constituie 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă, înaintată de către Rojnova Victoria împotriva inculpatului Bogaiciuc Vitalie, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Bogaiciuc Vitalie Vasile a fost învinuit că, fiind documentat cu permisul de conducere nr. 975604997 din 16.06.2007, fiind conștient de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, la data de 17.08.2015, a întrebuițat băuturi spirtoase, după ce, aproximativ la ora 17:00, aflându-se la volanul automobilului de model "Seat Toledo" cu n/î BL DT 192 și deplasându-se pe str. Calea Ieșilor din direcția cartierului 8 spre str. Boris Glavan din mun. Bălți, în apropierea imobilului nr. 78, amplasat pe str. Calea Ieșilor din mun. Bălți, având o viteză excesivă, având sineîncredere exagerată și conducând mijlocul de transport neadecvat, grav a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere și drept rezultat a pierdut controlul automobilului, a intrat în coliziune cu gardul casei nr. 73 de pe str. Calea Ieșilor din mun.

Bălți, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 338D din 24.08.2015 pasagerului banchetei din față a automobilului, Rojnova Victoria Vitalie, leziuni corporale sub formă de fractură a coastelor pe stânga 8-9-10 arc posterior, fără deplasare, fractură tasată corp vertebră toracală 11 grad II, excoriații și echimoze la membre și spate, care se califică ca vătămări corporale medii.

Fiind supus testării alcoolscopice, s-a stabilit că în aerul expirat de către Bogaiciuc Vitalie Vasile se conține alcool în cantitate de 0,88 mg/l, după ce a fost escortat la dispensarul narcologic al IMSP Spitalul Clinic mun. Bălți, unde au fost recoltate probe biologice de sînge pentru examinare toxicologică, în rezultatul căreia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 322 din 25.08.2016, s-a stabilit că în sîngele prelevat de la cet. Bogaiciuc Vitalie Vasile s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,1‰, echivalent a 2,1 g/l, cantitate, care conform art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită să fie adăugată parțial pedeapsa complementară neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 01.10.2014, cu stabilirea inculpatului a pedepsei definitive de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii depuse apelantul a invocat că, după pronunțarea sentinței, s-a stabilit că Bogaiciuc Vitalie anterior a fost condamnat de două ori pentru fapte similare, și anume prin sentința Judecătorei Bălți din 21.07.2014 (în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal) și sentința Judecătorei Bălți din 01.10.2014 (în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal). În aceste circumstanțe, în speță se întrevădea necesitatea stabilirii pedepsei inculpatului în temeiul art. 85 Cod penal, din considerentul existenței unui cumul de sentințe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, pronunțată integral la 29 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bogaiciuc Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 85 alin. (2) Cod de procedură penală, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată din pedeapsa complementară, numită prin sentința Judecătorei Bălți din 01.10.2014, lui Bogaiciuc Vitalie fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței privind acțiunea civilă și corpul delict.

4.1. În motivarea soluției adoptate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a reținut ca fiind constatat faptul că Bogaiciuc Vitalie, fiind documentat cu permisul de conducere nr. 975604997 din 16.06.1997, fiind conștient de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului de alcool, la data de 17.08.2015 a întrebuițat băuturi spirtoase, după ce, aproximativ la ora 17:00, aflându-se la volanul automobilului de model "Seat Toledo", cu n/î BL DT 192 și, deplasându-se pe str. Calea Ieșilor din direcția cartierului 8 spre str. Boris Glavan din mun. Bălți, în apropierea imobilului nr. 78, amplasat pe str. Calea Ieșilor din mun. Bălți, având o viteză excesivă, având sineîncredere exagerată și conducând mijlocul de transport neadecvat, grav a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere și drept rezultat a pierdut controlul automobilului, a intrat în coliziune cu gardul casei nr. 73 de pe str. Calea Ieșilor din mun. Bălți, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 338D din 24.08.2015 pasagerului banchetei din față a automobilului, Rojnova Victoria Vitalie, leziuni corporale sub formă de fractură a coastelor pe stânga 8-9-10 arc posterior, fără deplasare, fractură tasată corp vertebră toracală 11 grad II, excoriații și echimoze la membre și spate, care se califică ca vătămări corporale medii.

Fiind supus testării alcoolscoapice, s-a stabilit că în aerul expirat de către Bogaiciuc Vitalie Vasile se conține alcool în cantitate de 0,88 mg/l, după ce a fost escortat la dispensarul narcologic al IMSP Spitalul Clinic mun. Bălți, unde au fost recoltate probe biologice de sînge pentru examinare toxicologică, în rezultatul căreia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 322 din 25.08.2016, s-a stabilit că în sîngele prelevat de la cet. Bogaiciuc Vitalie Vasile s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,1‰, echivalent a 2,1 g/l, cantitate, care conform art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Instanța de apel a considerat că acțiunile lui Bogaiciuc Vitalie se încadrează în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, iar fiind stabilită cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii indicate, s-a impus aplicarea pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de lege, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de apel a indicat că va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una mai puțin gravă, de forma vinovăției inculpatului la săvârșirea infracțiunii, care a fost comisă din imprudență, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, se caracterizează pozitiv la locul de trai și de muncă, este în relații de concubinaj și întreține trei copii minori, la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află, de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, a colaborat cu organul de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii, a înaintat cererea prin care a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și s-a căit sincer în fapta comisă.

Instanța de apel a reținut că sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal prevede pedepse alternative celei cu închisoare, și anume sub formă de amendă și muncă neremunerată în

folosul comunității. Totodată, instanța de apel a reținut necesitatea stabilirii față de inculpat a pedepsei definitive prin cumularea de sentințe, luând în considerare că prin sentința Judecătorei Bălți din 01.10.2014 inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 85 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, la moment pedeapsa principală fiind executată integral.

În prezența circumstanțelor constatate, luând în considerare categoriile de pedepse instituite de legiuitor și faptul că inculpatul anterior, suportând răspundere penală pentru comiterea faptelor similare, nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, instanța de apel a considerat oportună stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Reținând faptul că inculpatul pe parcursul întregului proces penal a stat ferm pe poziția de recunoaștere a vinovăției, contribuind la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer, a comis o infracțiune din imprudență, se caracterizează pozitiv și are la întreținere 3 copii minori, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale, în situația lui Bogaiciuc Vitalie, va putea fi atins și prin aplicarea față de acesta a prevederilor art. 90 Cod penal, or corectarea și reeducarea lui va putea avea loc în condiții non-privative de libertate, totodată nefiind stabilit vreun impediment de ordin legal, care nu ar permite dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, depus la 29 iulie 2016, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

În motivarea cererii depuse, recurentul a indicat următoarele:

- poziția instanței de apel este contradictorie, deoarece aceasta inițial a examinat posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, ca ulterior să constate necesitatea aplicării față de ultimul a prevederilor art. 85 alin. (2) Cod penal;

- prezența condamnărilor anterioare a inculpatului constituie o circumstanță suficientă pentru stabilirea unei pedepse privative de libertate, îndeosebi în contextul în care infracțiunea imputată inculpatului, care a fost săvârșită în timpul ce acesta era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, face parte din aceeași categorie de infracțiuni, pentru săvârșirea căror el a fost anterior condamnat;

- instanța de apel a omis de a individualiza în mod just pedeapsa stabilită inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, fără a clarifica în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în rezultat adoptând o hotărâre ilegală în partea stabilirii pedepsei, deoarece inculpatul a săvârșit din nou o altă faptă prejudiciabilă, ceea ce denotă că pedepsele non-privative de

libertate nu-și ating scopul de corectare și reeducare a inculpatului, comiterea infracțiunilor căpătând un caracter sistematic pentru ultimul, ceea ce nu poate fi tolerat.

6. Pe cauză nu a fost depusă referință.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erori de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 10) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În speță, Colegiul penal lărgit constată că obiectul contestării hotărârii atacate îl constituie revocarea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului. Deși la o primă vedere în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de apel urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, ar fi putut aplica instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Instanța de recurs relevă că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure* și *de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal și în limitele fixate în Partea specială a acestuia.

Colegiul penal lărgit remarcă că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal. Limitele pedepsei sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal lărgit constată că criteriile enunțate s-au valorificat anume în ordinea expusă, inculpatului fiindu-i stabilit termenul legal de pedeapsă, prevăzut de art. 264 alin. (2) Cod penal, în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune sau termen de probă, stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și formula convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a considerat posibilă atingerea scopului pedepsei penale în condiții non-privative de libertate, luând în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, a contribuit la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer, a comis o infracțiune din imprudență, se caracterizează pozitiv și are la întreținere 3 copii minori.

Cu titlu de remarcă, Colegiul penal constată că instanța de apel a reținut în mod eronat faptul că inculpatul are la întreținere 3 copii minori deoarece, potrivit adevărului privind componența familiei (f.d. 139), copii au fost născuți în anii 1996, 1998 și 2002 respectiv. Astfel, în raport cu momentul examinării cauzei în apel, instanța de recurs constată că inculpatul avea cu certitudine un copil minor la întreținere, posibil doi, însă nu trei, așa cum indică instanța de apel.

Colegiul penal lărgit apreciază circumstanțele reținute de către instanța de apel drept nesuscetibile de a întemeia în mod convingător soluția adoptată de către aceasta deoarece, în primul rând, constituie circumstanțe atenuante, care au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei, iar în al doilea rând, din motiv că a fost omisă valorificarea unor circumstanțe esențiale, care în mod rezonabil ar fi împiedicat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei de către inculpat.

În sensul celor expuse, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, a reținut că inculpatul anterior a fost condamnat, dar nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale. Totodată, în mod eronat, la individualizarea modului de executare a pedepsei, instanța de apel a omis să rețină aceste circumstanțe, care sunt de o importanță primordială.

Astfel, instanța de apel nu a reținut faptul că infracțiunea comisă de către inculpat, care face parte din domeniul transporturilor, a fost săvârșită în perioada privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, pedeapsă stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 01 octombrie 2014. Prezintă importanță și faptul că, în speță, infracțiunea a fost săvârșită la mai puțin de un an de la condamnarea în baza sentinței anterior nominalizate. Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul anterior a fost condamnat și prin sentința Judecătorei Bălți din 21 iulie 2014, iar peste o lună și șase zile de la condamnare, înăuntrul termenului privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat prin sentința din 01 octombrie 2014. Aceste circumstanțe, de o importanță deosebită, la fel nu au fost valorificate de către instanța de apel.

În mod corelativ, se prezintă ca fiind esențial și faptul că inculpatul a fost anterior condamnat de două ori pentru săvârșirea infracțiunilor exclusiv în domeniul transporturilor, în ambele cazuri conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, situație care se atestă și în prezenta cauză.

În prezența circumstanțelor constatate, pe care instanța de recurs le apreciază în cumul și pe care le consideră de o importanță semnificativă, Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că modalitatea de executare a pedepsei, dispusă de către instanța de apel, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, de corectare, reeducare a inculpatului și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei de către inculpat urmează a fi exclusă, argumentele recurentului fiind întemeiate, iar temeiurile pentru recurs, invocate în cerere, găsindu-și confirmare.

Prin urmare, rejudecând cauza, instanța de recurs conchide că în privința lui Bogaiciuc Vitalie, condamnat prin decizia instanței de apel în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, în temeiul art. 85 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare, urmează a fi stabilită executarea reală a pedepsei, în penitenciar de tip deschis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că în speță sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, care vizează neagravarea situației condamnaților, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Astfel, prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării acesteia, instanța pune pe cel condamnat în situația de „condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată”.

În acest mod, suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit consideră că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens. Ca agravare a situației inculpatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt alineat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate

anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Cele anterior menționate nu se regăsesc în cauza deferită prezentei examinări, considerent din care Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, casează parțial, în partea stabilirii pedepsei, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Bogaiciuc Vitalie Vasile**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, prin care:

Bogaiciuc Vitalie Vasile se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul de executare a pedepsei închisorii, stabilite lui **Bogaiciuc Vitalie Vasile**, se calculează din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru